

Arrest

nr. 152 009 van 8 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Haïtiaanse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat L. SENGI en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Haïtiaan afkomstig uit Gressiers. Sinds uw geboorte woonde u en werd u opgevoed door uw oom (broer van uw vader) P.(...) J.(...) M.(...) die sinds 2007 "Maire-Adjoint" was van Gressier. Uw oom zorgde ervoor dat er gronden van de gemeente ter beschikking werden gesteld om daarop huizen te bouwen voor de slachtoffers van de aardbeving waardoor Haiti in 2010 werd getroffen. Bepaalde personen gingen daarmee niet akkoord en begonnen uw oom en zijn familie te bedreigen. Uw neef P.(...) J.(...) H.(...) die administrateur was van de gemeente Gressier vertrok als eerste tengevolge die bedreigingen. Daarop vertrok uw oom die, alvorens naar Frankrijk te vertrekken, meer dan een jaar in Petit Guave verbleef. Op een dag in 2012 kwam u thuis en zagdat iedereen

vertrokken was. U bleef nog enkele dagen of een maand thuis en vertrok vervolgens naar familie van uw moeder in Merger. U ging nog steeds naar de school die zich in de nabijheid van het huis van uw oom bevindt waardoor de belagers van uw oom in 2015 op de hoogte kwamen dat u de neef was van P.(...) J.(...) M.(...). Op 15 mei 2015 werd u door drie mannen te voet op straat toen u terugkwam van school aangesproken. Zij vroegen aan u waar uw oom was waarop u loog dat deze nog zich in Petit Guave bevond, terwijl u wist dat hij reeds naar Frankrijk was vertrokken. Op 18 mei was er een feest in Haïti en liep u op het strand. Twee mannen die bij u waren zagen een motor met daarop drie mannen aankomen en zeiden dat u moest vluchten. U zette het op een lopen en wist in de menigte te ontsnappen. Vervolgens vertrok u naar Martissant waar u tot 23 mei 2015 verbleef. Op 23 mei 2015 vertrok u met een visum van de Dominicaanse Republiek dat u in Martissant verkregen had naar de Dominicaanse Republiek. Daar vroeg u online een vals visum voor Turkije aan waarop u op 28 mei 2015 een vluchtnam naar België. In België werd u dezelfde dag met het vals visum onderschept. In het Centrum Caricole vroeg u asiel aan. Ter ondersteuning van uw eerste asielaanvraag liet u de volgende documenten voor. Een vluchtelingenkaart van uw neef P.(...) J.(...) H.(...), een uitnodiging van uw oom voor een bijeenkomst van burgemeesters, internetartikel over de gronden die werden ter beschikking gesteld voor de slachtoffers van de aardbeving. De documenten die u neerlegde werden u door P.(...) J.(...) M.(...) in het Centrum Caricole overhandigd.

In het kader van uw eerste asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal (CGVS) op 10 juli 2015 een beslissing tot weigering van het Vluchtelingenstatus en weigering van de Subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof gehecht dat u in het huis van P.(...) J.(...) M.(...) samen met hem en diens familie verbleef en daar werd opgevoed. Daar uw voorgehouden band met P.(...) J.(...) M.(...) rechtstreeks verband houdt met uw ingeroepen problemen werd de geloofwaardigheid daarvan ook ernstig ondermijnd. Bovendien werden uw verklaringen omtrent uw vluchtmotieven niet coherent bevonden. U ging in beroep tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal en op 10 augustus 2015 volgde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. U diende tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen Cassatieberoep in.

Zonder naar Haïti te zijn teruggekeerd vroeg u op 14 augustus 2015 voor een tweede keer asiel aan. U beweert dat u nog steeds door de belagers van uw oom P.(...) J.(...) M.(...) wordt vervolgd. Om aan te tonen dat P.(...) J.(...) M.(...) uw oom is legt u een kopie neer van de geboorteakten van uw oom en vader. En om aan te tonen dat uw oom problemen kent legt u zijn kaart voor dat hij erkend is in Frankrijk.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, zijnde dat u bedreigd werd door de belagers van uw oom P.(...) J.(...) M.(...), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Uw verklaringen beperken zich immers opnieuw op het aanhalen van uw initieel aangehaalde vrees voor de belagers van uw oom die u bedreigden omdat zij uw oom, die eerder was gevlucht, niet konden vinden. In de vorige asielaanvraag werd er geen geloof gehecht aan de nauwe band die u met P.(...) J.(...) M.(...) beweerde te hebben gehad. Daar deze band aan de basis ligt van uw verdere problemen

kon er ook geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven uit uw land van herkomst. Daarenboven legde u incoherente verklaringen af over de problemen die u aanhaalde en die u verplichtten om Haïti te verlaten. De documenten die u nu in uw tweede asielaanvraag voorlegt zijn niet van die aard om de appreciatie van de Commissaris-generaal inzake uw asielaanvraag te wijzigen. De geboorteakte van uw P.(...) J.(...) M.(...) en van uw vader kunnen aantonen dat P.(...) J.(...) M.(...) misschien uw oom is maar bewijzen geenszins uw persoonlijke problemen noch dat u die nauwe band met hem had waardoor u uiteindelijk die problemen kreeg die u verplichtten uit Haïti te vertrekken. Die documenten bewijzen namelijk niet dat u door uw oom in diens huis en samen met diens familie werd opgevoed. Volgens uw verklaringen in uw eerste asielaanvraag was het immers juist omdat u door uw oom in diens huis werd opgenomen, u net als de rest van de familie die in hetzelfde huis woonden in de problemen kwam. De Vluchtelingenkaart van uw oom geeft aan dat hij erkend is als vluchteling in Frankrijk, maar zegt niets waarom hij is erkend en betekent niet noodzakelijk dat ook u in aanmerking moet komen voor een internationaal beschermingsstatuut. Elk asioldossier dient immers op individuele basis te worden behandeld en op zijn eigen merites te worden beoordeeld. En wat uw asielmotieven betreft werd reeds besloten dat zij niet geloofwaardig zijn.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dienaangaande vastgesteld heeft dat gezien er geen andere verblijfsprocedures zijn ingediend waarvoor DVZ verantwoordelijk is, en is er dus geen schending van artikel 3 EVRM aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op

het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

2.2. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij/zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van 19 augustus 2015, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet.

In 's Raads arrest nr. 150 577 van 10 augustus 2015 werd onder andere vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden relaas en vervolgingsfeiten van zijn eerste asielaanvraag. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van

8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.6. In de bestreden beslissing wordt terecht het volgende overwogen: "(...)Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, zijnde dat u bedreigd werd door de belagers van uw oom P.(...) J.(...) M.(...), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Uw verklaringen beperken zich immers opnieuw op het aanhalen van uw initieel aangehaalde vrees voor de belagers van uw oom die u bedreigden omdat zij uw oom, die eerder was gevlucht, niet konden vinden. In de vorige asielaanvraag werd er geen geloof gehecht aan de nauwe band die u met P.(...) J.(...) M.(...) beweerde te hebben gehad. Daar deze band aan de basis ligt van uw verdere problemen kon er ook geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven uit uw land van herkomst. Daarenboven legde u incoherente verklaringen af over de problemen die u aanhaalde en die u verplichtten om Haïti te verlaten. De documenten die u nu in uw tweede asielaanvraag voorlegt zijn niet van die aard om de appreciatie van de Commissaris-generaal inzake uw asielaanvraag te wijzigen. De geboorteakte van uw P.(...) J.(...) M.(...) en van uw vader kunnen aantonen dat P.(...) J.(...) M.(...) misschien uw oom is maar bewijzen geenszins uw persoonlijke problemen noch dat u die nauwe band met hem had waardoor u uiteindelijk die problemen kreeg die u verplichtten uit Haïti te vertrekken. Die documenten bewijzen namelijk niet dat u door uw oom in diens huis en samen met diens familie werd opgevoed. Volgens uw verklaringen in uw eerste asielaanvraag was het immers juist omdat u door uw oom in diens huis werd opgenomen, u net als de rest van de familie die in hetzelfde huis woonden in de problemen kwam. De Vluchtelingenkaart van uw oom geeft aan dat hij erkend is als vluchteling in Frankrijk, maar zegt niets waarom hij is erkend en betekent niet noodzakelijk dat ook u in aanmerking moet komen voor een internationaal beschermingsstatuut. Elk asioldossier dient immers op individuele basis te worden behandeld en op zijn eigen merites te worden beoordeeld. En wat uw asielmotieven betreft werd reeds besloten dat zij niet geloofwaardig zijn.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.(...)"

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij blijft immers steken in theoretische uiteenzettingen, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het op zeer algemene wijze bekritisieren en tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dergelijk algemeen verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier te ontkrachten. De motivering van de bestreden beslissing blijft onverminderd gehandhaafd.

De verwerende partij houdt volgens verzoeker geen rekening met de neergelegde documenten en zijn situatie werd niet ernstig of redelijk onderzocht terwijl zijn gegronde en actuele vrees duidelijk uit de neergelegde documenten blijkt. Hierbij merkt de Raad op dat verzoekende partij uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, waaruit duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaalde asielaanvraag in overweging te nemen indien er nieuwe elementen aan de orde zijn of door de asielzoeker zijn voorgelegd die *“de kans aanzienlijk groter maken”* dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Of de nieuwe elementen *“de kans aanzienlijk groter maken”*, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van deze nieuwe elementen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dienaangaande terecht het volgende :*“De documenten die u nu in uw tweede asielaanvraag voorlegt zijn niet van die aard om de appreciatie van de Commissaris-generaal inzake uw asielaanvraag te wijzigen. De geboorteakte van uw P.(...) J.(...) M.(...) en van uw vader kunnen aantonen dat P.(...) J.(...) M.(...) misschien uw oom is maar bewijzen geenszins uw persoonlijke problemen noch dat u die nauwe band met hem had waardoor u uiteindelijk die problemen kreeg die u verplichtten uit Haïti te vertrekken. Die documenten bewijzen namelijk niet dat u door uw oom in diens huis en samen met diens familie werd opgevoed. Volgens uw verklaringen in uw eerste asielaanvraag was het immers juist omdat u door uw oom in diens huis werd opgenomen, u net als de rest van de familie die in hetzelfde huis woonden in de problemen kwam. De Vluchtelingenkaart van uw oom geeft aan dat hij erkend is als vluchteling in Frankrijk, maar zegt niets waarom hij is erkend en betekent niet noodzakelijk dat ook u in aanmerking moet komen voor een internationaal beschermingsstatuut. Elk asioldossier dient immers op individuele basis te worden behandeld en op zijn eigen merites te worden beoordeeld. En wat uw asielmotieven betreft werd reeds besloten dat zij niet geloofwaardig zijn.”*

De Raad wijst erop dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest nr. 150 577 van 10 augustus 2015 waarin tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas werd besloten. De Raad wijst er voorts op dat ongeloofwaardige verklaringen niet zonder meer geloofwaardig worden door het neerleggen van documenten, gelet op het feit dat documenten in deze enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een coherent en consistent relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Gelet op het ongeloofwaardig relaas zoals reeds vastgesteld naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag en zijn bijkomende verklaringen in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, op de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de neergelegde stukken die door verzoeker niet worden ontkracht of weerlegd, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Wat betreft de door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde stukken stelt de Raad vast dat de geboorteakten van zijn vader en oom reeds werden neergelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en zoals hoger blijkt werden beoordeeld. De Raad stelt vast dat het bij het verzoekschrift gevoegde certificaat van de politie en van het ministerie van justitie fotokopieën zijn. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Overigens is het gegeven dat verzoeker thans een certificaat neerlegt van de politie waaruit blijkt dat hij aldaar een verklaring met betrekking tot de genoemde gebeurtenissen heeft afgelegd, niet in overeenstemming met zijn eerder afgelegde verklaringen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn eerste asielaanvraag gaf hij, wanneer hem specifiek werd gevraagd of hij bij de politie een klacht heeft ingediend met betrekking tot de bedreigingen, het antwoord dat hij dit niet gedaan had omdat hij de tijd niet had gehad (stuk 8, vragenlijst, punt 3.5). Wat betreft het certificaat van het ministerie van justitie wordt opgemerkt dat verzoekers naam hierin niet wordt vermeld, waardoor dit dan ook niet onverkort kan gelden als bewijs. Het weze herhaald dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is

2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. DIGNEF